

Het oude Buitengasthuis (Pesthuis) te Amsterdam.

Europa ervan te lijden had. Voor Amsterdam vielen toen weken met ongeveer 500, één week zelfs — in October — met 569 sterfgevallen op te teekenen. De doodenlijst wees dat jaar een totaal aan van 11795, wat bewijst, dat de epidemie, die Amsterdam het volgend jaar trof, veel minder hevig was, wyl toen het aantal sterfgevallen slechts 6781 bedroeg.

Tot 1635 bleef men toen van de geschuwde ziekte bevrijd. De epidemie van dat jaar was echter slechts een voorspel op die van het volgend jaar, toen het sterftecijfer steeg tot 17193. Toen daarop van den zomer van 1655 tot den volgenden zomer weder 16727 sterfgevallen vielen te boekstaven, werden bij hernieuwing door de Amsterdamsche magistratuur verschillende maatregelen tot wering der pest bevolen, wat niet uitsloot, dat een minder ernstige epidemie in 1663 gevolgd werd door een geweldige in het volgend jaar, dat zich door een buitengewoon slapen winter kenmerkte, waaraan de ziekte werd toegeschreven. De doodenlijst sloot toen met een buitensporig hoog totaal van 24148.

Den Staten van Holland werd het toen toch wat al te bar.

Tot eenige „geleerde professoren en vermaarde doctoren” wendden zij zich om advies. Echter met negatief resultaat. Want van het rapport, dat deze commissie van deskundigen, die in den Haag vergaderde, uitbracht, was de conclusie: er is niets ter beteugeling van deze ziekte te doen. „Ze komt van buyten en wordt door al te gemeenzaam verkeer der gezonden met de zieken vermenigvuldigd.”

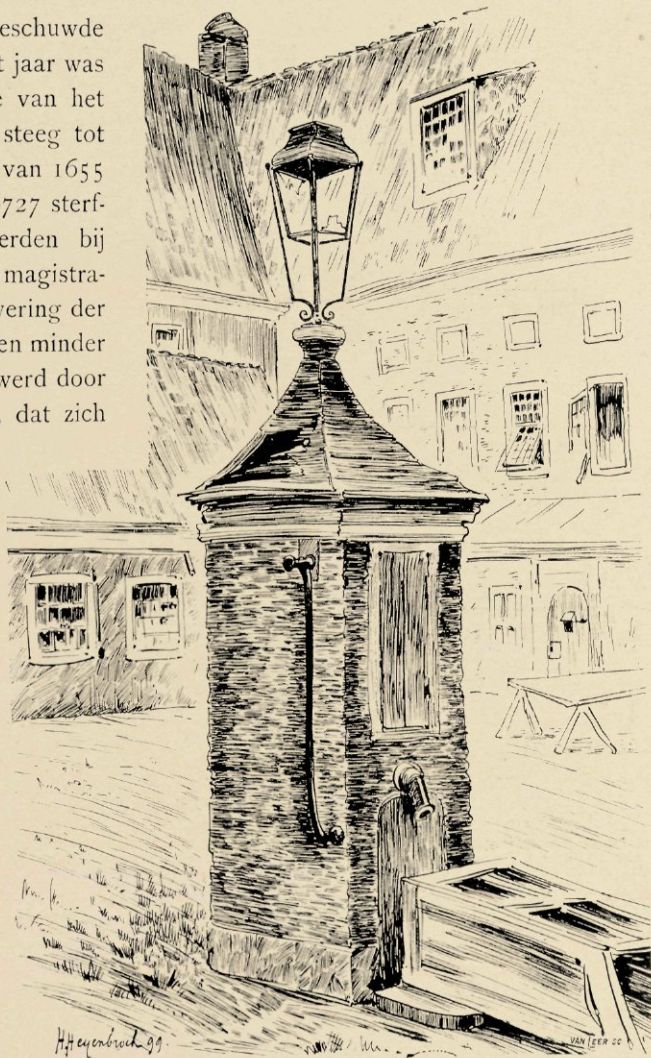
Een halve eeuw later hadden de zoo zeer en zoo terecht gevreesde epidemieën echter gelukkig voor ons land en dus ook voor Amsterdam afgedaan.

Intusschen bewijzen de hierboven gegeven en aan Commelin ontleende cijfers voldoende, dat een Pesthuis in die jaren een bezit van groote noodzakelijkheid voor Amsterdam was.

Wagenaar vervolgt de geschiedenis van

het Pesthuis tot op de helft van de achttiende eeuw nog met de volgende mededeelingen:

In 1732, 's nachts van 14 op 15 April, brandde het gansche gebouw bij ongeluk van binnen bijna geheel uit, waarna het kort daarop in bijna dezelfde gedaante werd herbouwd. Ter herinnering aan dien herbouw werd boven den schoorsteen in de Regentenkamer een

DE BINNENPLAATS MET DE POMP.
NAAR EEN TEEKENING VAN H. HEIJENSBROEK.

tableau met de wapens der toen dienende regenten aangebracht. Het waren de heeren: mr. Gerard Aarnout Hasselaer, Bartholomeus van den Santheuvel, Samuel Elias Coymans, Rombout Lepeltak, Andries Munten en Bartholomeus Muylman.

Voor „dolle mensen” werden er eenige „hokken” bijgetimmerd, benevens twee steenen